

mediakom

Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji „MEDIAKOM”
ul. Wspólna 50a/35
00-514 Warszawa
tel. 22 1010751 fax. 22 1010752
www.mediakom.org.pl
biuro@mediakom.org.pl

Warszawa 22.01.2016

Sz.P. Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa
e-mail: mc@mc.gov.pl

Dot. projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz zmianie niektórych innych ustaw

Szanowna Pani Minister,

Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom dziękuje za zaproszenie do udziału w konsultacjach społecznych zaproponowanego przez Ministerstwo projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Pragniemy na wstępie zaznaczyć, że z zadowoleniem przyjmujemy wszystkie proponowane zmiany, które mają służyć ułatwieniu i usprawnieniu budowy sieci szerokopasmowych. Mimo tego, że zmiany w porządku prawnym wprowadzane w ostatnich latach zmierzały do promowania i stopniowego ułatwiania inwestycji tego typu, to czyniono to stanowczo zbyt wolno i nadal istnieje wiele barier, które czynią budowę sieci szerokopasmowych zadaniem trudnym i czasochłonnym. W związku z tym koncepcję planowanej nowelizacji w aspektach ułatwienia procesów inwestycyjnych należy ocenić w pełni pozytywnie. Mając praktyczne doświadczenie w inwestycjach w budowę sieci szerokopasmowych i wynikającą z niego wiedzę o realnych trudnościach i problemach, z którymi inwestor musi się zmagać, pozwalamy sobie przedstawić kilka propozycji, które w dalszym idącym sposobie pozwolą usprawnić i przyspieszyć budowę sieci.

Jednocześnie zwracamy się z wnioskiem o przeprowadzenie szerszych i dłuższych konsultacji tych proponowanych zapisów, które dotyczą współkorzystania z sieci innych

operatorów, a szczególnie nowego przepisu o wyłączeniu spod możliwości objęcia tajemnicą przedsiębiorstwa szeregu danych dotyczących infrastruktury posiadanej przez operatorów. Jest to zmiana, która wymaga szerszych konsultacji, ponieważ z jednej strony może ułatwić procesy inwestycyjne, ale jednocześnie głęboko wkracza w prawo do zachowania tajemnicy o majątku i strukturze firm operatorskich.

I. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 2 b) ustawy nowelizacyjnej – dotycząca wprowadzenia do art. 2 ust. 1 megaustawy pkt 5 zawierającego definicję infrastruktury technicznej

Wprowadzenie definicji jest jak najbardziej potrzebne. W naszej praktyce spotykaliśmy się często z odmową udostępnienia infrastruktury przez podmioty zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej właśnie w wyniku braku jasnego określenia jakie elementy posiadanej infrastruktury podmioty te mają obowiązek udostępnić.

W naszej ocenie jednak zaproponowana treść definicji powinna być dodatkowo uzupełniona i winna brzmieć:

„infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, w tym także infrastruktury zapewnianej przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej na potrzeby wymienione w pkt 3 powyżej, który może służyć do umieszczania w nim lub na nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafy, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, wieże i słupy, z wyłączeniem:

- a) kabli, w tym włókien światłowodowych oraz*
- b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi”*

Wprowadzenie tej niewielkiej zmiany pozwoli uniknąć sytuacji, gdy przedsiębiorstwo energetyczne czy wodociągowe będzie podnosić, że obowiązki z zakresu udostępniania infrastruktury technicznej ich nie dotyczą, a to z uwagi na fakt, że definicja infrastruktury technicznej nie obejmuje sieci wodociągowych czy energetycznych. Postulujemy zatem, by zapis definicji uzupełnić w proponowany sposób.

II. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 4 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca zmiany art. 17 megaustawy

Bez wątpliwa doprecyzowanie obowiązku udostępniania infrastruktury technicznej na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wprowadzenie mechanizmu kontroli wysokości opłat z tego tytułu pobieranych, precyzyjne i wyczerpujące określenie przypadków, kiedy dopuszczalna jest odmowa – jest niezbędne i należy ocenić je pozytywnie.

Jednak w ocenie Mediakom sam mechanizm kontroli Prezesa UKE w zakresie wysokości opłat

za dostęp, jaki planuje się zagwarantować w art. 18 megaustawy, może nie być wystarczający – inwestor może zostać postawiony w sytuacji, gdy podmiot, do którego infrastruktury inwestor chciałby uzyskać dostęp, zaoferuje tak wysoką stawkę opłaty, która nie będzie mogła być zaakceptowana i będzie czyniła inwestycję nieopłacalną. W sytuacji planowania inwestycji i krótkiego czasu na jej realizację interwencja Prezesa UKE może nie być wystarczająca i dość szybka.

Wobec tego **postulujemy wprowadzenie delegacji ustawowej dla Ministra Cyfryzacji do wydania rozporządzenia ustalającego stawki maksymalne za dostęp do poszczególnych elementów infrastruktury technicznej**. Jednocześnie jesteśmy za pozostawieniem zaproponowanego mechanizmu kontroli Prezesa UKE warunków dostępu i uprawnienia do określania ich w drodze decyzji – mechanizm ten mógłby być stosowany w przypadku, gdyby wprowadzenie opłaty za dostęp mieściło się w granicach wskazanych w rozporządzeniu, ale mimo to, ze względu na różne uwarunkowania, były nadal wygórowane.

III. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 5, 6, 8, 13, 15, 18 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca zmiany art. 18, 19, 21, 25a, 25b, 25d, 27, 30 megaustawy

Celem usprawnienia procesów inwestycyjnych i maksymalnego skrócenia czasu oczekiwania na rozstrzygnięcie i odpowiedzi postulujemy:

- 1) w proponowanym brzmieniu art. 18 ust. 3 megaustawy – wprowadzić 30 dniowy termin na wydanie decyzji przez Prezesa UKE;
- 2) w proponowanym brzmieniu art.19 ust. 5 megaustawy – w miejsce 60 dniowego terminu na przekazanie przyczyn odmowy dostępu wprowadzić termin 14 dniowy – nie ma żadnego uzasadnienia dla zapewnienia właścicielowi infrastruktury technicznej tak długiego czasu na udzielenie odpowiedzi na wniosek;
- 3) w proponowanym brzmieniu art. 21 ust. 2 megaustawy – w miejsce 60 dniowego terminu na prowadzenie negocjacji, po którym możliwe będzie wystąpienie do Prezesa UKE o wydanie decyzji wprowadzić termin 30 dniowy;
- 4) w proponowanym brzmieniu art. 22 ust. 1 megaustawy – w miejsce 60 dniowego terminu na wydanie decyzji przez Prezesa UKE wprowadzić termin 30 dniowy;
- 5) w proponowanym brzmieniu art. 25a ust. 4 i 6 megaustawy – w miejsce 30 dni na udzielenie informacji wprowadzić w obu ustępach terminy 14 dniowe;
- 6) w proponowanym brzmieniu art. 25b ust. 3 megaustawy – w miejsce 30 dni na uwzględnienie wniosku o inspekcję wprowadzić termin 14 dniowy;
- 7) w proponowanym brzmieniu art. 25d ust. 2 megaustawy – w miejsce 60 dni na wydanie decyzji przez Prezesa UKE wprowadzić termin 30 dniowy;
- 8) w proponowanym brzmieniu art. 27 ust. 3 megaustawy – w miejsce terminu 60 dni na prowadzenie negocjacji, po którym możliwe będzie wystąpienie do Prezesa UKE o wydanie decyzji wprowadzić termin 30 dniowy;

- 9) w proponowanym brzmieniu art. 27 ust. 4 megaustawy – w miejsce terminu 60 dni na wydanie decyzji przez Prezesa UKE wprowadzić termin 30 dniowy;
- 10) w proponowanym brzmieniu art. 30 ust. 1d megaustawy – w miejsce terminu 5 dni na udzielenie informacji wprowadzić termin 14 dniowy;

IV. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 13 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca dodania art. 25b do megaustawy

Sama propozycja zapewnienia możliwości dokonania inspekcji elementów infrastruktury technicznej jest jak najbardziej zasadna. Istnieje jednak obawa nadużywania tego uprawnienia przez np. przedsiębiorców konkurencyjnych, którzy będą domagać się umożliwienia takiej inspekcji dla celów niezwiązanych z planowaną inwestycją lub wyłącznie celem utrudnienia prowadzenia działalności gospodarczej przez właściciela infrastruktury. Sposobem na uniknięcie tego rodzaju problemów mogłoby być **wprowadzenie opłaty za umożliwienie inspekcji**. Ponadto postulujemy, by **zastrzec, że inspekcje mają być zasadne, a wszelkie informacje uzyskane w ich trakcie były objęte tajemnicą**.

V. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 16 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca zmian w art. 29 megaustawy

Inwentaryzacja jest niezwykle istotnym elementem mającym ogromne znaczenie dla planowania budowy sieci – pozwala bowiem ocenić czy na danym terenie istnieje sieć telekomunikacyjna, a także czy znajdują się tam elementy infrastruktury, które można będzie wykorzystać przy budowie sieci.

Należy jednak zwrócić uwagę, że jakkolwiek art. 29 ust. 2 nakłada obowiązki przekazywania informacji także przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, to jednak zakres przekazywanych informacji wskazany w ust. 2 nie wskazuje wprost informacji o infrastrukturze technicznej. Wymienia się w nim jedynie infrastrukturę telekomunikacyjną i usługi telekomunikacyjne. Postulujemy, by **zakres informacji, które udzielane są w ramach inwentaryzacji uzupełnić o infrastrukturę techniczną podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej**.

W przypadku, gdy w ocenie Pani Minister taki sposób określenia zakresu inwentaryzacji był zbyt szeroki, postulujemy, by obowiązek przekazania informacji o posiadanej infrastrukturze technicznej przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej został wprowadzony **w ramach obowiązkowych informacji przekazywanych do punktu informacji telekomunikacyjnej (PIT)**.

Wskazujemy, że posiadanie informacji o przebiegu kanalizacji i elementach infrastruktury przedsiębiorców zapewniających wodociągi, kanalizacje, linie energetyczne jest kluczowe dla planowania budowy sieci telekomunikacyjnej. Wobec tego, aby PIT spełniał swoje zadanie konieczne jest, by w ramach PIT możliwe było uzyskanie informacji w tym zakresie (gdzie przebiega infrastruktura techniczna, jakie ma elementy i gdzie są one położone). Stąd **konieczność nałożenia obowiązków na podmioty wykonujące zadania z zakresu**

użyteczności publicznej przekazywania takich informacji o infrastrukturze technicznej albo w ramach inwentaryzacji (a następnie wprowadzenie ich do PIT na podstawie proponowanego art. 29b ust. 1 pkt 2) albo bezpośrednio do PIT.

VI. Zmiana zaproponowana w art. 1 ust. 16 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca art. 29 megaustawy

Wskazujemy, że co do zasady rozumiemy potrzebę ujawniania danych i ograniczania zakresu tajemnicy przedsiębiorstwa, by możliwe było osiągnięcie celu inwentaryzacji. Jednak mamy pełną świadomość, że ujawnianie danych przekazywanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest kwestią kontrowersyjną. Z tej przyczyny uważamy, że **zajęcie stanowiska w sprawie brzmienia art. 29 ust. 6b wymaga szerszego skonsultowania go z naszym środowiskiem**, na co krótki okres wyznaczony na konsultacje społeczne nie pozwala. Prosimy wobec tego na umożliwienie zajęcia stanowiska w tym zakresie w terminie późniejszym. Proponowana zmiana, wymaga w naszej opinii szerszych konsultacji, ponieważ z jednej strony może ułatwić procesy inwestycyjne, ale jednocześnie głęboko wkracza w prawo do zachowania tajemnicy o majątku i strukturze firm operatorskich. Nie budzi wątpliwości konieczność ujawniania parametrów infrastruktury budowanej z udziałem środków publicznych. Jednak konieczność ujawniania wszystkich danych o infrastrukturze budowanej wyłącznie ze środków prywatnych, a w szczególności o zasięgu sieci, lokalizacji wrażliwych i strategicznych punktów sieci, czy informacje o przepustowości sieci może budzić wątpliwości, ponieważ informacje te składają się na podstawowe parametry budowania pozycji rynkowej, polityki bezpieczeństwa, strategii rozwoju i planów inwestycyjnych firm prywatnych. Sugerujemy wprowadzanie takiego prawa, które będzie wyłącznie zachęcało, ale nie zmuszało, do ujawniania tego typu szczegółów. To czy prywatny przedsiębiorca będzie chciał osiągnąć dodatkowe przychody z dzierżawy swojej infrastruktury innym podmiotom, powinno być pozostawione do swobodnego wyboru tego przedsiębiorcy, a nie być przymusowe.

VII. Zmiana proponowana w art. 1 ust. 19 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca art. 35a megaustawy

Postulujemy, by wśród podmiotów zobowiązanych do udzielania informacji Prezesowi UKE w sprawie warunków dostępu **wymienić wprost prezesa spółki infrastrukturalnej zarządzającej liniami kolejowymi**.

VIII. Zmiana proponowana w art. 1 ust. 20 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca art. 36a ust. 3 pkt 4 b) megaustawy

Wskazujemy, że koordynacja robót budowlanych jest bardzo wskazana. Z naszego doświadczenia wynika, że kwestie wspólnego prowadzenia robót budowlanych są w praktyce raczej niemożliwe, jednak etap projektowania i wykonania przez operatora sieci infrastruktury technicznej uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego są

niezwykle istotne.

Obawiamy się jednak, że w praktyce do przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie będą docierały informacje o planowanych pracach, w ramach których możliwy byłby wniosek o koordynację robót. Wobec faktu, że z naszego doświadczenia wynika, że o szeregu planowanych prac dowiadujemy się dopiero w trakcie przebiegu narad koordynacyjnych, postulujemy, by w art. 36a ust. 3 pkt 4 b) **umożliwić wystąpienie z wnioskiem o koordynację robót budowlanych w terminie 3 dni od dnia narady koordynacyjnej.**

IX. Zmiana proponowana w art. 2 ust. 1 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca art. 39 ustawy o drogach publicznych

Wskazujemy, że mimo istniejącego obowiązku publikowania informacji o zamiarze realizacji inwestycji drogowej zarządcy dróg – w szczególności dróg krajowych i wojewódzkich – nie wywiązują się z tego obowiązku. Powoduje to, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie zgłaszają wniosków w terminie i drogi nie są wyposażane w kanały.

Aby uniknąć tej sytuacji postulujemy, by **nałożyć na zarządców dróg wojewódzkich i krajowych bezwarunkowy obowiązek budowy kanału technologicznego, niezależny od wniosku przedsiębiorcy.** Wówczas wszystkie nowobudowane lub objęte przebudową drogi krajowe i wojewódzkie wyposażone byłyby w kanał technologiczny. Takie rozwiązanie byłoby najkorzystniejsze i pozwoliłoby uniknąć skutków zaniedbań zarządców dróg w zakresie powiadamiania o planowanych inwestycjach.

W przypadku gdyby w ocenie Pani Minister tak daleko idąca zmiana nie była możliwa do przyjęcia proponujemy by wprowadzić sankcję za brak powiadamiania o planowanej inwestycji – **w sytuacji gdyby zarządca drogi nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 39 ust. 6a ustawy byłby zobowiązany do wybudowania kanału na własny koszt.**

X. Zmiana proponowana w art. 2 ust. 2 ustawy nowelizacyjnej – dotycząca art. 40 ustawy o drogach publicznych

Z całą mocą postulujemy, by w ramach nowelizacji doprowadzić do zmiany art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych poprzez **obniżenie górnej granicy stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego przez obiekty i urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej**, która nadal ustalona jest na absurdalnie wysokim poziomie 200 zł.

Z poważaniem

*Prezes Zarządu
Krzysztof Kacprowicz*

